

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE N° 35

Op 25 november 1897 stelde Louis Maeterlinck in de rubriek "Schilderijen - Museum voor Schilderkunst, n° 114 - XVIIe eeuw" in het Frans een fiche op over

De Verheerlijking van de Maagd door Nicolaas De Liemaekere, gezegd Roose.

De Maagd, de handen gevouwen, wordt opgelicht door de engelen. Jezus Christus aan haar rechterzijde en God de Vader aan haar linker, plaatsen de kroon van Vorstin van de Hemel op haar hoofd.

Op het onderste deel van het doek spelen engelen, gedrapeerd in rijke weefsels en in een houding vol noblesse, op diverse muziekinstrumenten.

Heel dit deel waarin de meester beroep doet op de meest schitterende middelen van zijn palet, werd behandeld met een voornaamheid die zelden geëvenaard werd in zijn andere producties.

Dit doek, dat behoort tot de mooiste periode van het artistiek leven van De Liemaekere, werd destijds door de Stad in bewaring gegeven aan de St-Niklaaskerk. Het werd in 1876 teruggegeven en voorlopig gedeponerd in het lokaal van Sint-Agnete.

Bij zijn indiensttreding in 1881 werd de huidige conservator getroffen door de pracht van dit werk en liet het overbrengen naar het Museum waar het onmiddellijk geplaatst werd. (Tussen haakjes gezegd: de conservator in kwestie is de opsteller van deze fiche.)

Dit doek komt niet voor in de catalogus van A.P. Sunaert, maar draagt het n° 114 in de nieuwe inventaris opgesteld door M.L. Maeterlinck. Nicolaas De Liemaekere is een zonderlinge colorist wiens werken de liefhebber treffen door hun bijzonder karakter.

Leerling van zijn vader, een glasschilder, is hij de enige van onze Gentse schilders die nooit zijn geboortestad verlaten heeft. Dit was misschien het geheim van zijn originaliteit.

De traditie vertelt ons dat, toen Rubens door de St-Michielsgilde naar Gent geroepen werd om de val van de engelen te schilderen, zei, verwijzend naar De Liemaekere: "Wanneer men zulk een mooie roos bezit heeft men geen vreemde bloemen nodig."

Geboren in Gent in 1575, werd hij vrijmeester-schilder in 1624, Deken in 1628 en 1636. Samen met G. de Craeyer werkte hij aan de triomfboog die opgericht werd voor de plechtige intrede van Kardinaal Ferdinand van Oostentijk.

Hij stierf in Gent in 1646.

De Inzegening van Sint-Nicolaas in de St-Niklaaskerk te Gent, wordt beschouwd als zijn meesterwerk.

Nota van de Redactie: Spijtig genoeg leende de afbeelding op de fiche zich niet tot reproductie.